

§ 32. Gratis lægehjælp ved speciallæge, jf. § 30, nr. 2, er betinget af, at lægehjælpen ydes efter henvisning fra den valgte alment praktiserende læge. Er dette ikke tilfældet, yder bopælsamtskommunen tilskud til dækning af udgiften efter nærmere regler fastsat af sundhedsministeren.

Stk. 2. Opholdsamtskommunen kan opkræve betaling for lægehjælp til personer med bopæl i udlandet, jf. § 9, stk. 1.

§ 33. Bopælsamtskommunen tilbyder personer, der er fyldt 18 år, vaccination mod visse sygdomme ved praktiserende læge efter nærmere af sundhedsministeren fastsatte regler.

§ 34. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af gratis lægehjælp og om tilskud til øvrige ydelser efter § 30.

Stk. 2. De nærmere vilkår for de ydelser, der efter sundhedsministerens regler omfattes af § 30, nr. 1-2 og nr. 4-8, fastsættes ved overenskomster mellem amtsrådene i fællesskab og vedkommende faglige organisationer m.fl.

Stk. 3. Overenskomster efter stk. 2 får dog først gyldighed efter denne lov, når de er godkendt af sundhedsministeren. Overenskomster offentliggøres af amtsrådene i fællesskab senest 1 måned efter ikrafttrædelsen.

Stk. 4. Foreligger der ingen godkendt overenskomst om vilkårene for ydelser efter § 30, har de berettigede ret til tilskud på nærmere af sundhedsministeren fastsatte vilkår.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan undtagesvis yde supplerende tilskud til dækning af udgifter til ydelser i privat praksis m.v.

§ 36. Til personer, der har ret til ydelser efter loven, kan der efter regler, der fastsættes af sundhedsministeren, ydes tilskud til sygehjælp m.v. under midlertidigt ophold i udlandet, på Færøerne og i Grønland.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang ydelser i henhold til overenskomst med anden stat træder i stedet for ydelser efter stk. 1.

Kapitel 8

Tilskud til lægemidler

§ 37. Til personer, der har ret til ydelser efter loven, yder bopælsamtskommunen tilskud med 50 pct. eller 75 pct. af udgiften til lægemid-

ler, der er optaget på en af sundhedsministeren bekendtgjort fortegnelse over tilskudsberettigende lægemidler, og som

- 1) kun må udleveres efter recept fra en læge eller tandlæge i det omfang, tandlægen har ret til ved recept at ordinere lægemidler, eller
- 2) kan udleveres uden lægeordination, hvis de pågældende lægemidler ved lægens eller tandlægens ordination angives som bestemt til personer, der modtager pension efter lov om social pension eller har en varig lidelse, der kræver fortsat behandling med et af de pågældende lægemidler.

Stk. 2. Bopælsamtskommunen afholder hele udgiften til insulinpræparater, som ordineres af lægen, og som er optaget på en af sundhedsministeren bekendtgjort fortegnelse over tilskudsberettigende insulinpræparater.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1 og 7 ydes dog kun til den del af udgifterne til tilskudsberettigende lægemidler til den berettigede, der overstiger 800 kr. inden for et kalenderår. Til og med det kalenderår, hvori et barn fylder 16 år, kan tilskud efter stk. 1 og 7 dog ydes til barnet, hvis en af forældrene har ret til tilskud efter stk. 4, eller til såvel barnet som en af forældrene, hvis udgifterne til tilskudsberettigende lægemidler tilsammen overstiger 800 kr. inden for et kalenderår. Sundhedsministeren fastsætter regler om ydelse af tilskud til tilskudsberettigende lægemidler til børn, som ikke bor sammen med forældrene.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 3 ydes tilskud efter stk. 1 og 7 til lægemidler, der ordineres til berettigede, der modtager personligt tillæg til dækning af medicinudgifter efter § 17, stk. 1, i lov om social pension.

Stk. 5. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om administration og udbetaling af tilskud efter stk. 1-3, 7 og 9 og kan herunder fastsætte regler om apotekernes medvirken ved administrationen.

Stk. 6. I den i stk. 1 omhandlede fortegnelse anføres for hvert lægemiddel, hvilken procentdel af udgiften der skal afholdes af amtskommunen. Det kan i fortegnelsen bestemmes, at amtskommunens tilskud til visse arter af lægemidler er betinget af, at lægemidlet ordineres til bestemte sygdomme.

Stk. 7. Sundhedsstyrelsen kan bestemme, at 50 pct. eller i ganske særlige tilfælde 75 pct. af udgiften til andre lægemidler, der af lægen er ordineret en bestemt patient, også afholdes af amtskommunen. Sundhedsstyrelsens afgørelse